

Jeg fremførte her kun en ganske almindelig Samfundsbetragtning, som for Venstre er grundlæggende for hele vort Syn paa Børnens Stilling i Samfundet, en Opfattelse, som altsaa er ved at blive noget svækket ved det meget Arbejde, som man fra Lovgivningsmagtens Side, fra Samfundets Side udefra prøver at tage op for at hjælpe Børnene, selvfølgelig i den bedste Mening. Jeg pegede blot paa, at det kunde rumme en Fare i Retning af at svække Forældrenes Ansvar.

Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at sige, at hun haabede, vi ad international Vej skal komme bort fra de mange daarlige Forhold, som en Del unge endnu arbejder under herhjemme. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis vi ser Verden over, tror jeg ikke, det er ad international Vej, vi i Danmark skal søge Fornyelse og Forbedring, idet man, saa vidt jeg kender de sociale Tilstande og Arbejdsforholdene, skal søge længe, før man finder et Land, hvor Forholdene med Hensyn til Børns og unge Menneskers Arbejde er mere betryggende ordnet end her i Landet.

Henriette Crone: Det er vist meget rigtigt, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds ikke brugte de Ord: at man ikke fra Samfundets Side skulde blande sig i Forholdet mellem Arbejdsgiverne og de unge Mennesker, men Resultatet af Lovgivningsarbejdet bliver dog dette, at det er fra Samfundets Side, man blander sig deri. Det ærede Medlem understregede igen stærkt, at det først og fremmest gjaldt om ikke at svække Forældrenes Ansvar, og det var det, der skete ved Beskyttelseslovgivningen. Det ærede Medlem ved aabenbart ikke, hvorledes det gaar til paa en Arbejdsplads: at hvis man vil have Arbejde eller vil beholde sit Arbejde, er man nødt til at arbejde under de Vilkaar, der er paa den Arbejdsplads, hvor man vil tjene sit Brød, og her er det saa, det offentlige maa komme til Hjælp, for at ikke navnlig de unge, som har mindst Modstandsdygtighed, i alt for høj Grad skal blive udnyttet.

Det er rigtigt, at vi herhjemme staa vidt fremme med vor sociale Lovgivning og med Beskyttelseslovgivningen, men det siger jo ikke, at vi er langt nok fremme. Man drøfter Spørgsmaalene paa internationale Konferencer, og man venter en ny Drøftelse af Spørgsmaalet om unge Menneskers Arbejde i Bagerier paa en kommende Konference i Genève, og det er jo muligt, at man her kommer til det Resultat at foreslaa en større Beskyttelse, end man

har i de forskellige Lande i Øjeblikket. Det er nemlig efter min Mening ganske umenneskeligt, at unge Mennesker skal op paa Arbejde Kl. 4 om Morgenen, det vil sige skal staa op Kl. 3 om Natten. Man kan dog ikke forlange af Ungdommen, at den skal gaa i Seng Kl. 6—7 om Aftenen. Unge Mennesker trænger virkelig til at komme lidt ud mellem Kammerater, de har ikke godt af at gaa og være indadvendte Grublere, nej, de skal ogsaa være sammen med jævnaldrende Kammerater og med deres Familie. Saa kan det jo ofte trække ud til Kl. 11—12 om Aftenen, og der bliver da ikke megen Tid tilovers til Søvn. Saa selv om vi er et godt Stykke fremme med Hensyn til Beskyttelseslovgivning, har jeg dog vist Lov til at sige, at vi langt fra er tilstrækkelig langt fremme.

Inger Gautier Schmit: Angaaende det sidste vil jeg sige, at det selvfølgelig ogsaa har været taget op til meget ivrig Drøftelse i Kommissionen. Men jeg synes, det er et lidt kraftigt Udtryk af det ærede Medlem, at det er umenneskeligt at forlange, at en Dreng skal staa op Kl. 4 og gaa til dette Arbejde. Thi saa skulde man jo tro, at de fleste Bagere var nogle rene Svæklinge. Vi havde i Kommissionen en meget kendt københavnsk Bagermester, der er Medlem af Folketinget, og vedkommende fortalte til stor Munterhed for Udvalget, at han, jeg ved ikke i hvor mange Aar, var staaet op Kl. 3 om Morgenen. Og naar man ser det ærede Medlem, maa man dog sige, at han ikke er blevet helt umenneskelig, men synes at være i fuld Vigueur til Trods for sit mangeaarige Arbejde om Natten.

Mine første Bemærkninger fremsatte jeg ud fra den Betragtning, at vi skønt vi synes, at det i første Række er Forældrene, der maa tage Vare paa deres Børn, dog er klar over, at Forældrene ikke altid er saa gode og forstandige, som de burde være, og at Samfundet heller ikke er fuldkomment indrettet, og derfor kan gaa med til disse forskellige Lovgivningsforanstaltninger. Men det bør ikke være Tyngdepunktet i Værnet om Børnene. Det mener jeg maa være hos Forældrene, i Hjemmet.

Henriette Crone: Det gør mig umaadelig ondt at høre, at det netop skal være en Kvinde, en Kvinde, som jeg oven i Købet ved selv har Børn, der siger, at det ikke er umenneskeligt, at et ungt Menneske skal staa op Kl. 3 om Natten for at gaa paa Arbejde. Der findes mange Bagere, som er Typer paa Sundhed; derom tvivler jeg ikke.